

Грабинський Стефан Денисович

Біографія

1887 р., м. Кам'янка Струмилова, Львівщина – 12.11.1936 р., Львів.

Народився у родині українців греко-католицького віросповідання. Батько, Денис Грабинський, повітовий суддя, належав до кола староруських патріотів, а брат був уніятським священиком.

Сухоти, ця фатальна хвороба європейських письменників початку сторіччя, не обминула і Стефана. Життя його проминуло в постійному страху й очікуванні рішення. Мешкав з родиною спочатку під Самбором, а згодом перебрався до Львова.

Видав кілька збірок моторошних оповідань – "Демон руху" (1919), "Шалений подорожній" (1920), "Несамовита оповідь" (1922), "Книга вогню" (1922) та готичних повістей – "Салямандра", "Тінь Бафомета", "Монастир і море", "Острів Ітонго".

Його творчість дуже влучно схарактеризував польський дослідник Артур Гутнікевич: "Грабинський, будучи представником глибокої провінції, створив особливий вид фантастики – "галичанський", а тому залишався чужим для літераторів з-поза Галичини". Успіх він мав лише тут, у Львові, а в Польщі його ігнорували. Мовчання високої критики Стефан переживав дуже боляче.

У квітні 1931 р. Грабинський отримав літературну премію Львова, яка врятувала йому ще кілька літ життя. Влітку 1935 р. спробував ще раз загамувати хворобу і подався з матір'ю до Кут на Косівщину. Але побут у горах не дав бажаного результату – повернувшись до Львова, Грабинський дістав крововилив. Звідтоді майже не вставав з ліжка.

Незважаючи на те, що творив Грабинський польською мовою, усі редактори й видавці страшенно на цю мову нарікали за її засміченість "русинізмами", себто українськими словами. Та не тільки слова, а й сама стилістика, побудова речень видавали в Грабинському українця.

Джерело: Антологія української готичної прози Юрія Винничука